

мене не се намира, макаръ и да държиж високо главата си за да му покажиж прѣвходството на чинътъ си“. И, дѣйствително, такъвъ единъ чловѣкъ е благороденъ, и благородни ще бжджтъ и неговитѣ потомци, ако наслѣджджтъ неговата скромна гордость и смѣлость!

Отъ тука се вижда колко важно е за семействата да стѣгнжтъ своитѣ връски, и да се хранжтъ отъ чиститѣ и святи прѣдания на огнището. При исчезването на задружний животъ, който не е вече днесъ практиченъ, ние трѣбва да го замѣстимъ съ чести и интимни семейни събрания.

Азъ нѣма да отидж до тамъ и да кажж, както Германский авторъ за когото вече говорихъ, че свѣтътъ не трѣбва да бжде друго освѣнъ едно семейство. Очевидно е че това начало е прѣувеличено. И, дѣйствително, ние не виждаме защо да бжде така, защо людитѣ да се виждатъ помѣжду си само като братовчеди, сватове или съсѣди; защото, споредъ него, и съсѣдитѣ влазятъ въ роднинството. Има хиляди съображения по които ние трѣбва да се събираме независимо отъ съсѣдството и даже отъ роднинството. Днешнитѣ салонни събрания, казва той, сж се родили у дворцитѣ на князоветѣ. Срѣднитѣ съсловия подражавали благороднитѣ, които отъ своя страна подражавали князоветѣ и царитѣ. Може да е и така, но безъ да се впускамъ въ разглеждане историята на салоннитѣ събрания, азъ не виждамъ защо само князоветѣ да иматъ прѣимувството да събиратъ около себе си добрѣ възпитани людие за да се занимаватъ съ приятни за-